

PROTOKOLLAT

med tilkendegivelse

i

Afskedigelsesnævns sag:

Dansk Psykolog Forening

for

A

mod

Den selvejende institution Filadelfia

Tvisten

Tvisten vedrører spørgsmålet, om Den selvejende institution Filadelfias opsigelse af neuropsykolog A var usaglig, og om A derfor har krav på en godtgørelse.

Påstande

Klager, Dansk Psykolog Forening for A, har nedlagt påstand om, at indklagede skal betale en godtgørelse på 180.994 kr. med procesrente fra sagens anlæg.

Indklagede, Den selvejende institution Filadelfia, har påstået frifindelse, subsidiært betaling af en mindre godtgørelse.

Sagens behandling

Sagen forhandlede den 10. december 2012.

Afskedigelsesnævnet bestod af konsulent Anne Mette Marker, udpeget af klager, og sygeplejedirektør Hanne Krogh Rasmussen, udpeget af indklagede, samt – som opmand – undertegnede højesteretsdommer Jytte Scharling.

Som procedør for klager mødte advokat Steen L. Frederiksen.

Som procedør for indklagede mødte advokat Morten Langer.

Der blev under forhandlingen afgivet forklaring af neuropsykolog A, personalechef Anders Frederik Madsen, ledende overlæge Niels Jørgen Dalsgaard, B, C og D.

Efter bevisførelse og procedure voterede afskedigelsesnævnets medlemmer. Der kunne ikke opnås flertal for en afgørelse blandt de partsudpegede medlemmer. Afgørelsen skulle herefter træffes af opmanden, der udtalte:

Det fremgår af sagens oplysninger bl.a., at A blev ansat som neuropsykolog ved Den selvejende institution Filadelfia den 1. december 2007. Han havde ved opsigelsen i november 2010 en månedsløn på ca. 45.000 kr. inkl. pensionsbidrag.

Filadelfias primære aktivitet er Epilepsihospitalet i Dianalund, der blandt andet drives i henhold til driftsoverenskomster med offentlige myndigheder. Herudover har Filadelfia siden 1996 drevet Center for Neurorehabilitering – Kurhus (herefter Kurhus), der varetager rehabilitering af voksne, der har følger efter en erhvervet hjerneskade. Denne afdeling har ingen driftsoverenskomster, og rehabiliteringsopgaverne er udelukkende takstfinansierede via kautionsbevillinger fra offentlige instanser. Afdelingen er således af hensyn til sin drift meget afhængig af et godt omdømme. A var tilknyttet Kurhus. Kurhus har kapacitet til 18 patienter og er inddelt i to afsnit. Der var tilknyttet en psykolog til hvert afsnit. Der er i alt ca. 70 medarbejdere tilknyttet Kurhus.

I sommeren 2010 blev A anmodet om at supervisere behandlingen af en ung kvindelig klient, som var indlagt til rehabilitering efter en hjerneblødning i højre side af hjernen, idet der var tale om et kompliceret behandlingsforløb. Hun var indlagt på det afsnit, hvor A ikke havde sin daglige tilknytning. Klienten havde bl.a. problemer i sit parforhold, hvor hun og hendes samlever overvejede at afbryde samlivet.

I forbindelse med, at klientens ophold nærmede sig sin afslutning, blev der mandag den 18. oktober 2010 holdt et møde på Kurhus med deltagelse af efter det oplyste klienten, dennes forældre, A, B, overlæge Marianne Østergaard, psykolog Anna Marino, C, D og E. I weekenden op til mødet havde klienten og hendes samlever, der begge var kriseprægede, besluttet at ophæve samlivet. Samleveren havde i weekenden henvendt sig til en psykiatrisk skadestue, men var efter det oplyste sendt hjem den følgende dag.

Efter mødet den 18. oktober gik klienten, hende forældre og A ind på klientens stue for at tale videre sammen.

Forløbet af mødet gav anledning til, at A den 26. oktober 2010 blev indkaldt til en tjenstlig samtale den 28. oktober. Det hedder i indkaldelsen:

”...

Anledningen er, at du angiveligt i forbindelse med varetagelse af din funktion på Kurhus har udtalt dig om en klients samlever og diagnosticeret denne som ”personlighedsforstyrret”. Dette er sagt direkte til din klient og pårørende ligesom du angiveligt skulle have omtalt samlevers ”vanvid”.

Personalechef Anders Madsen deltager i mødet og du tilbydes at medtage en evt. bisidder.”

Den tjenstlige samtale blev afholdt den 28. oktober med deltagelse af personalechef Anders Madsen, B og A, der deltog uden bisidder. Der er afgivet delvist modstridende forklaringer om forløbet af mødet. Der er ikke udfærdiget referat af mødet.

Der er efter det oplyste udfærdiget referat af mødet den 18. oktober 2010. Referatet, der ikke er fremlagt under sagen, indeholder efter det oplyste ikke omtale af den episode, der bebrejdes A.

Den 1. november sendte Filadelfia herefter høringsskrivelse vedrørende påtænkt afskedigelse med overenskomstmæssigt varsel til A. Som begrundelse for den påtænkte afsked henvises til samme anledning, som var anført i indkaldelsen til den tjenstlige samtale.

A besvarede den 15. november 2011 skrivelsen. Det hedder i svaret bl.a.:

”Kommentar vedrørende skrivelse af 1.11.2010.

Jeg vedkender den del, der i begrundelsen for påtænkt afskedigelse, omhandler ”personlighedsforstyrret”. Den løst skitserede påstand om ”vanvid” kan jeg ikke genkende.

Mit synspunkt er, at den handling ovennævnte henviser til, indgik i et langt terapeutisk forløb og ikke kan vurderes løsrevet fra dette.

Selv hvis jeg, antagelsesvis, godtager Kurhusledelsens opfattelse af at jeg har gjort mig skyldig i en forseelse, kan jeg ikke betragte Kurhusledelsens reaktion anderledes end udtryk for udtalt mangel på respekt overfor sine ansatte. Kurhusledelsen udviser tillige svigtende dømmekraft derved at den påtænkte sanktion ikke på nogen måde står i et rimeligt forhold til forseelsen.

Jeg har været ansat ved Kurhus de seneste 3 år. Der har ikke tidligere været rejst kritik af mit virke. Jeg er hverken mundtligt eller skriftligt blevet informeret vedrørende særlige retningslinier for psykologarbejde i Kurhus.

Kort om sagen:

Midt i juli 2010 beder Kurhusledelsen undertegnede om støtte i pågående sag fordi miniteam og psykolog ikke kan få det til at fungere. På dette tidspunkt har Kurhusledelsen altså en særlig tiltro til mit virke og betror mig særligt vanskelige sagsforløb.

I denne sag har jeg haft ca. 35 timers samtale med klient; 3,5 timers parsamtale med klient og samlever, kontakt til klientens familie, supervision af miniteam samt deltagelse i diverse ad hoc møder.

Jeg kan med sikkerhed sige at dette sagsforløb har været helt ekstraordinært kompliceret bl.a. medførende en række ”her og nu” brandslukninger/feberredninger. I et sådant forløb kunne en mere engageret og samarbejdsorienteret ledelse have været ønskelig.”

Ved brev af 17. november 2010 blev A endeligt opsagt med henvisning til begrundelsen i høringsbrevet af 1. november 2010.

Parterne er enige om, at A i tiden fra sin ansættelse og frem til afskedigelsen ikke har modtaget hverken mundtlige eller skriftlige advarsler.

Opmandens begrundelse og resultat

Efter bevisførelsen lægger jeg til grund, at der var tale om et kompliceret og krævende rehabiliteringsforløb for den omhandlede klient. Der er afgivet modstridende forklaringer om forløbet af mødet den 18. oktober 2010, der var et længerevarende møde, og hvor blandt andet spørgsmålet om udslusning af klienten til egen lejlighed blev drøftet. A har bestridt, at han på mødet har sagt, at der skulle dæmmes op for klientens samlevers psykiske vanvid og personlighedsforstyrrelse, mens B og C har forklaret, at de husker, at dette blev sagt af A. Der er ikke fremlagt referat fra mødet, hvori der deltog en række personer. Under disse omstændigheder finder jeg det overvejende betænkeligt at lægge til grund, at A har udtalt sig om klientens samlever på en sådan måde og i en sådan sammenhæng, at dette i sig selv kan begrunde en opsigelse uden forudgående advarsel.

Om den efterfølgende samtale mellem klienten, dennes forældre og A, har A forklaret, at de under samtalen kom ind på samleverens indlæggelse på psykiatrisk afdeling. Klienten, der tidligere havde arbejdet inden for sundhedsområdet, spurgte i den forbindelse, om han mente at samleveren ville få diagnosen ”psykopat”. Han svarede hertil, at det ikke var en diagnose, der bruges i dag, og at man i dag snarere taler om personlighedsforstyrrelse. Han svarede kort og nøgternt, og opfattede det ikke sådan, at han stillede en diagnose. Han gik straks videre med at drøfte den nærmeste fremtid for klienten. Der er ikke afgivet forklaring af andre om denne samtale. B har forklaret, at hun en aften kort efter mødet blev ringet op på sin bopæl af klientens samlever, der var meget oprevet over, at han havde erfaret, at klienten på sin facebook havde skrevet, at A havde sagt, at han var psykopat. Den 20. oktober 2010 skrev en medarbejder i en e-mail til bl.a. C, at klienten havde fortalt, at samleveren var psykopat, og at det havde A også sagt til hende.

Som ovenfor anført er der kun afgivet forklaring af A om hans samtale med klienten og dennes forældre. På denne baggrund finder jeg, at det mod A benægtelse ikke kan lægges til grund, at han over for klienten har stillet en diagnose på klientens samlever.

Under hensyn til den usikkerhed, der knytter sig til forløbet af den tjenstlige samtale, som der ikke er taget referat af, finder jeg endvidere, at det ikke kan lægges til grund, at A under denne samtale tilkendegav, at han havde diagnosticeret klientens samlever, og at han var i sin gode ret hertil. Jeg finder endvidere, at det ikke kan lægges til grund, at hans tilkendegivelser under samtalen skulle forstås således, at han ville gøre det samme igen.

På den anførte baggrund og under hensyn til, at der er tale om en enkeltstående episode og til, at As hidtidige forhold under ansættelsen ikke havde givet anledning til advarsler eller påtale, finder jeg, at en afskedigelse uden forudgående advarsel ikke er rimeligt begrundet i den ansattes eller institutionens forhold. A bør herefter tilkendes en godtgørelse, der under hensyn til hans anciennitet og omstændighederne i øvrigt passende kan fastsættes til 90.000 kr.

Parterne har erklæret sig enige i, at sagen kan afgøres ved denne tilkendegivelse, og kendelse blev frafaldet.

Konklusion

Den selvejende institution Filadelfia skal til A betale en godtgørelse på 90.000 kr. med procesrente fra den 12. december 2011.

Opmanden bestemte, at hver part skal bære egne omkostninger og halvdelen af udgiften til opmanden.

København, den 20. januar 2013

Jytte Scharling